

مکاشفہ عیسیٰ مسیح — شمارہ دوازدہ

دو آزمائشیں

Jeff Pippenger

2023-11-07

ما در فرایند بررسی مکاشفہ، فصل‌های یازده تا سیزده، هستیم؛ جایی که ہمہ ضدقهرمانان نبرد نہایی زمان امتحان در کشمکش عظیم را می‌یابیم؛ نبردی که در میدان جنگ آسمان اول رخ می‌دهد. این ضدقهرمانان عبارت‌اند از صد و چهل و چهار ہزار نفر و آن جماعت عظیم کہ بہ عنوان نیرویی ثانوی از بابل بیرون می‌آید، در برابر سازمان ملل متحد، کلیسای کاتولیک، ایالات متحدہ و خود شیطان. صد و چهل و چهار ہزار نفر و آن جماعت عظیم، سپاہ خدا هستند کہ پیام فرشتہ سوم را نمایندگی می‌کنند، و ہر دو سوی این جنگ نیز با سپاہ داوری خدا مواجه‌اند؛ سپاہی کہ نہ بہ وسیلہ فرشتہ سوم، بلکہ بہ وسیلہ وای سوم نمایانده می‌شود.

بہ منظور شناسایی برخی ویژگی‌هایی کہ در قتل شاخ‌های جمهوری‌خواہ و پروتستان در سال ۲۰۲۰ نقش داشتند، می‌کوشیم ویژگی‌های نبوی‌ای را کہ در نبرد بشریت در آسمان اول، از قانون یکشنبہ تا زمانی کہ میکائیل برمی‌خیزد، رخ می‌دهند شناسایی کنیم. در آن تاریخ، تمام جهان مجبور می‌شود تمثالی برای وحش برپا کند. آن تاریخ، تکرار تاریخ ایالات متحدہ از ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ تا قانون یکشنبہ‌ای است کہ بہ زودی خواہد آمد و این دو تاریخ موازی را از ہم جدا می‌سازد. این دو، بہ عنوان تاریخ‌های موازی، ہر یک شہادت‌ی برای تاریخ دیگر بہ شمار می‌آیند. آنچه در یکی از آن تاریخ‌ها روی می‌دهد، در تاریخ دیگر نیز روی خواہد داد. این تاریخ دوم است کہ کانون مکاشفہ، فصل‌های دوازدہ و سیزدہ، می‌باشد، و قصد ما آن است کہ این شاہد دوم را درک کنیم تا نور نبوی بر تاریخ نخست، کہ اکنون تقریباً بہ پایان رسیدہ است، بتابانیم.

سہ قدرتی کہ جهان را بہ آرمگدون رہبری می‌کنند، در فصل‌های دوازدہ و سیزدہ بہ تصویر کشیدہ شدہ‌اند. نخست، قدرت اژدہا ذکر می‌شود.

و نشانی شگرف دیگری در آسمان پدیدار شد؛ و اینک اژدہایی بزرگ سرخ‌فام، کہ ہفت سر و دہ شاخ داشت، و بر سرہایش ہفت تاج بود. و دُم او یک سوم ستارگان آسمان را با خود کشید و آنان را بر زمین افکند؛ و اژدہا در برابر آن زن کہ در شرف زایمان بود ایستاد، تا چون فرزندش زادہ شود، او را ببلعد. مکاشفہ 12:3، 4

خواہر وایت بہ ما آگاہ می‌سازد کہ اژدہا در این باب، شیطان است؛ اما در معنایی ثانوی، روم بت‌پرست نیز هست. ہم شیطان و ہم روم بت‌پرست، نمونہ سازمان ملل متحد هستند. دہ شاخ وحش، نمایانگر اتحاد شریرانہ دہ پادشاہ در مکاشفہ ہفدہ است. آن دہ پادشاہ در مکاشفہ ہفدہ بہ تصویر کشیدہ شدہ‌اند، و در همان‌جا بہ عنوان ہفتمین پادشاہی نبوت کتاب مقدس معرفی می‌شوند. وحش دارای ہفت سر با ہفت تاج بہ تصویر کشیدہ شدہ است، کہ آن را بہ عنوان ہفتمین پادشاہی نبوت کتاب مقدس مشخص می‌سازد. در دانیال دو، ایشان بہ صورت یونان روحانی معرفی شدہ‌اند؛ همچنین در شہادت کوہ کرمل، اخاب هستند؛ و نیز همان دہ دشمن مزمور ہشتاد و سہ می‌باشند.

دشمن کی دوسری زمینی قوت، جس کا ذکر مکاشفہ کے بارہویں اور تیرہویں ابواب میں کیا گیا ہے، وہ درندہ ہے جو سمندر سے نکلتا ہے، اور جسے سسٹر وانٹ براہ راست کیتھولکیت کے طور پر متعین کرتی ہیں۔

اور میں سمندر کی ریت پر کھڑا ہوا، اور میں نے ایک حیوان کو سمندر میں سے نکلتے دیکھا، جس کے سات سر اور دس سینگ تھے، اور اس کے سینگوں پر دس تاج تھے، اور اس کے سروں پر کفر کا نام تھا۔ اور جو حیوان میں نے دیکھا وہ چیتے کی مانند تھا، اور اس کے پاؤں ریچھ کے پاؤں جیسے تھے، اور اس کا منہ شیر کے منہ کی مانند تھا؛ اور اڑدہا نے اسے اپنی قدرت، اور اپنا تخت، اور بڑا اختیار دیا۔ اور میں نے اس کے سروں میں سے ایک کو گویا جان لیوا گھاؤ کھایا ہوا دیکھا؛ اور اس کا جان لیوا گھاؤ اچھا ہو گیا؛ اور ساری دنیا اس حیوان کے پیچھے حیران ہوئی۔ مکاشفہ 1:13-3۔

یوحنا در آیہ نخست بر ساحل دریا ایستاده بود و می بیند که وحشی از دریا برمی خیزد، و پس از آن، وحشی را می بیند که از زمین بالا می آید۔ خواهر وایت زمانی را که یوحنا این دو وحش را دید، سال ۱۷۹۸ مشخص می کند؛ زیرا آن سالی بود که پاپیت «از قوت خود محروم شد» و بدین سان زخم مہلکی دریافت کرد کہ سرانجام شفا می یافت۔

«در زمانی کہ پاپیت، پس از آنکہ از نیروی خود محروم شدہ بود، ناگزیر گردید از جفا دست بردارد، یوحنا قدرتی تازه را دید کہ سر برمی آورد تا پژواک صدای اژدہا باشد و همان کار بی رحمانہ و کفرآمیز را ادامہ دہد۔ این قدرت، کہ آخرین قدرتی است کہ علیہ کلیسا و شریعت خدا جنگ خواہد کرد، بہ صورت حیوانی با شاخ ہایی همچون برہ تصویر شدہ است۔ حیواناتی کہ پیش از آن آمدہ بودند، از دریا برآمدہ بودند؛ اما این یکی از زمین برآمد، کہ نمایانگر ظہور آرام آن ملتی است کہ آن را نمادین می سازد—ایالات متحدہ۔» 8 Signs of the Times، فورہ 1910۔

یوحنا ہنگامی کہ وحش دریا را، کہ همان پاپیت است، می بیند، بہ گذشتہ تاریخ می نگرد۔ و چون بہ آیندہ تاریخ می نگرد، وحش زمین را می بیند کہ همان ایالات متحدہ است۔ از ہمین روست کہ وحش برخاستہ از دریا از لحاظ نبوی بدانگونہ تصویر شدہ است۔ یوحنا با نگریستن بہ گذشتہ از سال ۱۷۹۸، نخست «ہفت سر و دہ شاخ» را می بیند، و بدین سان آن نقطہ از تاریخ را مشخص می سازد کہ در آن سہ شاخ از جا کندہ شدند تا برای شاخ بزرگ پاپیت، کہ سخنان عظیم می گفت، جا باز شود۔

آنگاہ خواہم دانست حقیقت حیوان چہارم را، کہ از ہمہ دیگران متفاوت بود، بہ غایت ہولناک، کہ دندان ہایش از آہن و چنگال ہایش از برنج بود؛ کہ می بلعید، خرد می کرد، و با پاہای خود باقیماندہ را پایمال می نمود؛ و نیز دربارہ دہ شاخی کہ بر سرش بود، و آن شاخ دیگر کہ برآمد و سہ شاخ در برابرش افتادند؛ یعنی آن شاخی کہ چشمان داشت و دہانی کہ سخنان بسیار بزرگ می گفت، و منظرش از ہمگنانش استوارتر بود۔ دانیال ۷:۱۹، ۲۰

پیش از آن کہ آن سہ شاخ ہرولیان، استروگوت ہا و وندال ہا برطرف شوند، روم بت پرست با «دہ تاج» نمایاندہ شدہ بود۔ آن دہ تاج نمایانگر روم بت پرست است۔ سپس یوحنا پلنگ یونان، آنگاہ خرس ماد و پارس، و سپس شیر بابل را مشخص می کند۔

اولین همچون شیری بود و بال ہای عقاب داشت۔ نگریستم تا آنکہ بال ہایش کندہ شد، و از زمین برداشتہ شد، و همچون انسان بر دو پا برپا گردانیدہ شد، و دل انسان بہ آن دادہ شد۔ و اینک حیوانی دیگر، دومین، مانند خرس، و آن بر یک جانب برخاست؛ و در دہانش، میان دندان ہایش، سہ دندہ بود؛ و بدو چنین گفتند: برخیز و گوشت بسیار بخور۔ پس از این نگریستم، و اینک دیگری، مانند پلنگ، کہ بر پشت خود چہار بال پرندہ داشت؛ و آن حیوان نیز چہار سر داشت؛ و سلطنت بہ آن دادہ شد۔ دانیال ۷:۴-۶۔

در کاتولیسیم حتی یک عنصر نیز مسیحی نیست، و وحش برآمدہ از دریا نمایانگر ترکیب ہمہ پادشاہی ہای بت پرستانہ پیشین نبوت کتاب مقدس است۔ وحش دریا بہ ترتیب معکوس تاریخی بہ تصویر کشیدہ شدہ است، زیرا یوحنا بہ گذشتہ تاریخ می نگرد۔ او نخست آن قدرتی را دید کہ پس از برکنندہ شدن سہ شاخ برقرار شد—پاپیت۔ سپس دہ شاخ با دہ تاج را دید—روم بت پرست۔ آنگاہ پلنگ

را دید—یونان. سپس خرس را دید—ماد و پارس. سپس شیر را دید—بابل. توصیف وحش دریا از عناصری از هر یک از پادشاهی‌های بت‌پرستانه پیشین تشکیل شده است، و این توصیف ثابت می‌کند که پایتت آمیزه‌ای از هر گونه بت‌پرستی‌ای است که در تاریخ کتاب مقدس وجود داشته است. در کاتولیسیم حتی یک عنصر نیز مسیحی نیست. هر آنچه در کاتولیسیم ممکن است مسیحی به نظر آید، جعلی است.

در کوه کرمل، هنگامی که ایلیا با انبیای ایزابل و شوهر مرتد او به نبرد برخاست، ایزابل در سامره، در خانه خویش، بود. فاحشه‌ی صور در خلال تاریخ وحش زمینی دوشاخ به فراموشی سپرده می‌شود. ایزابل همواره در نهان پنهان است، و در باب‌های دوازده و سیزده مکاشفه جهان در پی او با شگفتی می‌رود، اما او در آسمان‌ها همچون شگفتی‌ای که مورد حیرت واقع شود به تصویر کشیده نمی‌شود، آن‌گونه که سازمان ملل متحد، ایالات متحده، و شیطان چنین‌اند. او در مرکز فرماندهی خود، یعنی سامره—شهر روم—بازگشته است.

تاریخ وحش زمینی همان‌جاست که آزمون صورت وحش برای تمامی جهان مشخص می‌شود. این آزمون در جریان جنگ آسمان اول رخ می‌دهد. این همان چیزی است که اکنون مایلیم بدان پردازیم. من در آیتی که اکنون در نظر خواهیم گرفت، به‌جای واژه «او»، «ایالات متحده» را قرار خواهم داد.

اور من جانور دیگری را دیدم که از زمین برمی‌آمد؛ و ایالات متحده دو شاخ مانند برّه داشت، و ایالات متحده چون اژدها سخن می‌گفت. و ایالات متحده تمامی قدرت جانور نخستین را در حضور او به کار می‌برد، و زمین و ساکنان آن را وامی‌دارد که جانور نخستین را، که زخم مهلکش شفا یافته بود، پرستش کنند. و ایالات متحده معجزات عظیم به‌جا می‌آورد، چندان‌که در برابر دیدگان مردم، آتش را از آسمان بر زمین فرود می‌آورد؛ و ساکنان زمین را به‌وسیله آن معجزاتی که قدرت داشت در حضور جانور انجام دهد، فریب می‌دهد؛ و به ساکنان زمین می‌گوید که برای آن جانور، که زخم شمشیر داشت و زنده ماند، تصویری بسازند. و [ایالات متحده] قدرت یافت که به تصویر جانور جان ببخشد، تا تصویر جانور هم سخن بگوید و هم سبب شود هر که تصویر جانور را پرستش نکند، کشته شود. و ایالات متحده همه را، خرد و کلان، دولتمند و تهیدست، آزاد و بنده، بر آن می‌دارد که نشانی بر دست راست خود یا بر پیشانی خود بگیرند؛ و تا هیچ‌کس نتواند خرید و فروش کند، مگر آن‌که نشان، یا نام جانور، یا عدد نام او را داشته باشد. مکاشفه ۱۳:۱۷-۱۷.

در مکاشفه، باب سیزدهم، اژدهای روم بت‌پرست، هنگامی که پایتت را بر تخت زمین نشاند، سه چیز به آن بخشید.

و آن وحشی که دیدم، مانند پلنگ بود، و پاهایش چون پاهای خرس، و دهانش چون دهان شیر؛ و اژدها قدرت خویش، و تخت خود، و اقتداری عظیم به او بخشید. مکاشفه ۱۳:۲

ده پادشاهی که نماینده روم بت‌پرست هستند (که فرانسه، چنان‌که در اخاب نمایان شده، پادشاه برجسته آن ده است) سه چیز به پایتت دادند: قدرت، کرسی و اقتدار. هنگامی که امپراتور کنستانتین در سال ۳۳۰ میلادی پایتخت را از شهر روم در غرب به شرق منتقل کرد و قسطنطنیه را پایتخت جدید امپراتوری روم ساخت، روم بت‌پرست آنگاه «کرسی» خود را به کلیسای روم داد.

هنگامی که کلوویس، پادشاه فرانک‌ها (فرانسه)، به کاتولیسیم گروید و در سال ۴۹۶ جنگ با قدرت‌هایی را آغاز کرد که در برابر برآمدن پایتت به تخت زمین مقاومت کرده بودند، روم بت‌پرست آنگاه «قدرت» خود را به پایتت بخشید.

در سال ۵۳۳، یوستینیان فرمانی صادر کرد که کلیسای روم را هم سر همه کلیساها معرفی می‌کرد و هم اصلاح‌کننده بدعت‌گذاران. در آن زمان، اقتدار روم بت‌پرست به پایتت واگذار شده بود.

در آیه دوازدهم، «آن [ایالات متحده] تمام قدرت وحش نخست را در حضور او به کار می‌برد.» قدرتی که از سوی پاپیت اعمال شد، به وسیله کلوویس به تصویر کشیده شده است، که توان نظامی و اقتصادی خود را وقف پاپیت نمود. از همین روست که کاتولیسیسم، کلوویس را «نخست‌زاده کلیسای کاتولیک» و فرانسه را «دختر ارشد کلیسای کاتولیک» می‌خواند. ایالات متحده همان کار آلوده‌ای را برای پاپیت انجام خواهد داد که کلوویس در سال ۴۹۶ آغاز کرد.

قدرت ایالات متحده به کار گرفته خواهد شد تا «زمین و ساکنان آن را وادارد که وحش نخست را، که زخم مهلکش شفا یافته بود، پرستش کنند.» ایالات متحده از توان نظامی و اقتصادی خود استفاده خواهد کرد تا سراسر جهان را وادار سازد که یکشنبه را به عنوان روز استراحت بپذیرد. فاحشه‌ها صورت نخست در قانون یکشنبه که به زودی خواهد آمد، با وحش زمین زنا خواهد کرد، و سپس بیرون خواهد رفت و با همه پادشاهان دیگر زمین زنا خواهد نمود.

در آیه سیزدهم، «[ایالات متحده آمریکا] معجزات عظیم می‌نماید، چندان که آتش را از آسمان بر زمین در نظر مردمان فرود می‌آورد.» آتش نمایانگر پیامی نامقدس است. زبان‌های آتشین در روز پنطیکاست نمایانگر پیامی مقدس بودند که با توانایی رساندن آن پیام به تمامی جهان همراه بود. آتشی که ایالات متحده آمریکا از آسمان فرو می‌آورد نیز بر هر ملت و هر زبان تأثیر خواهد گذاشت.

در آیه چهاردهم، ایالات متحده «ساکنان زمین را به وسیله آن معجزاتی که [ایالات متحده] قدرت داشت در حضور وحش انجام دهد، فریب می‌دهد؛ و به ساکنان زمین می‌گوید که برای آن وحش که زخم شمشیر داشت و زنده ماند، تمثالی بسازند.» فریبی که ایالات متحده برای گمراه ساختن جهان به کار می‌برد، به وسیله آتشی که در آیه پیشین از آسمان فرود آمد، به تصویر کشیده شده است. آن آتش از آسمان معجزاتی پدید می‌آورد که ایالات متحده از آنها بهره می‌گیرد تا جهان را فرمان دهد که حکومتی واحد برای سراسر جهان برپا سازد؛ حکومتی که از پیوند کلیسا و دولت تشکیل شده باشد، با این شرط که کلیسا بر این رابطه حاکم باشد.

این همان چیزی است که رابطه اخاب و ایزابل، هنگامی که ایلپا برانگیخته شد، نمایندگی می‌کرد. نبرد ایلپا بر کوه کرمل در آغاز ایالات متحده، در خلال جنبش فرشته اول از 1840 تا 1844، به منظور تمییز دادن نبی راستین پروتستانیسم از همه انبیای کاذب پروتستانیسم، به تحقق رسید.

این بار دیگر در پایان ایالات متحده، در خلال آزمون تشکیل تصویر وحش که در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ آغاز شد و با قانون یکشنبه‌ای قریب‌الوقوع به پایان می‌رسد، تحقق می‌یابد.

تکمیل کامل ایلپا پیش از روز عظیم و هولناک خداوند واقع می‌شود، که همان هفت بلای آخر است. بنابراین، کوه کرمل، ایلپا، اخاب و ایزابل در عمل ایالات متحده باز نمود می‌یابند؛ آن‌گاه که زمین را وادار می‌سازد حکومت واحد جهانی سازمان ملل متحد را، که تحت سلطه کلیسای کاتولیک است، بپذیرد. ایالات متحده این اقدام را از طریق قدرت نظامی خود، توان اقتصادی خود، و ارتباطات فاسد و مسحورکننده‌ای که هدایت و کنترل می‌کند به انجام می‌رساند؛ همان چیزی که «بزرگراه ابر اطلاعاتی» شبکه جهانی وب نامیده می‌شود.

در آیه پانزدهم به ما گفته می‌شود که «[ایالات متحده] قدرت داشت که به تصویر وحش حیات ببخشد، تا تصویر وحش هم سخن بگوید و هم باعث شود هر که تصویر وحش را پرستش نکند، کشته شود.» بنابراین، تهدید مرگ به وسیله قدرت نظامی ایالات متحده، که در آن هنگام نماینده پادشاه برتر سازمان ملل متحد بود، به حکومت تک‌جهانی سازمان ملل متحد قدرت می‌بخشد تا سخن بگوید. عمل سخن گفتن از طریق اقتدار قانون‌گذاری و قضایی انجام می‌شود. شاخه قانون‌گذاری سازمان ملل متحد در نیویورک است و شاخه قضایی سازمان ملل متحد در لاهه، هلند. لاهه نمایانگر جهان قدیم

است و نیویورک نمایانگر جهان جدید. هم ایالات متحده و هم هلند در گذشته تاریخ‌هایی داشته‌اند که در آن‌ها به عنوان مدافعان برجسته آزادی و رهایی ممتاز بودند، اما هر دو تاریخ‌های respective خود را این‌گونه به پایان می‌برند—در حالی که چون اژدها سخن می‌گویند.

«چون سبت در سراسر عالم مسیحیت به نقطه ویژه مناقشه بدل شده است، و مقامات دینی و مدنی برای تحمیل نگاه داشت یکشنبه با یکدیگر متحد شده‌اند، امتناع پیگیر اقلیتی کوچک از تسلیم شدن به خواست عامه، آنان را هدف نفرت همگانی خواهد ساخت... و سرانجام فرمانی بر ضد کسانی صادر خواهد شد که سبت فرمان چهارم را مقدس می‌شمارند، و ایشان را مستحق سخت‌ترین مجازات اعلام خواهد کرد و به مردم اجازه خواهد داد که پس از مدتی معین آنان را به قتل برسانند. کاتولیسیم در جهان قدیم و پروتستانیسیم مرتد در جهان جدید، نسبت به کسانی که همه فرایض الهی را گرامی می‌دارند، مسیری مشابه در پیش خواهند گرفت.»

«قوم خدا آنگاه در همان صحنه‌های مصیبت و تنگی فرو خواهند رفت که نبی آن را زمان تنگی یعقوب توصیف کرده است.» جدال عظیم، ۶۱۵، ۶۱۶.

در آیات شانزده و هفده، پس از آنکه تصویر وحش برپا شده و قدرت سخن گفتن یافته است، «[ایالات متحده] همه را، از کوچک و بزرگ، دولتمند و فقیر، آزاد و غلام، بر آن می‌دارد که نشانی بر دست راست خود یا بر پیشانی خویش بپذیرند؛ و اینکه هیچ‌کس نتواند خرید و فروش کند، جز آنکه آن نشان، یا نام وحش، یا عدد نام او را داشته باشد.»

تشکیل شبیه وحش، آزمونی است که پیش از آزمون نشان وحش قرار دارد. اگر از آزمونی که با تشکیل شبیه وحش نمایانده می‌شود سربلند بیرون نیاییم، در آزمون نشان وحش شکست خواهیم خورد. این‌ها دو آزمون متفاوت‌اند، و دو نوع متفاوت از آزمون نیز هستند.

تشکیل تصویر وحش که در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ آغاز شد، هشدار نبوی این است که پایان مهلت آزمون در شرف وقوع است. این همان پیام ایلیا است که نشان می‌دهد کوه کرمل در افق نزدیک قرار دارد، و اینکه قوم خدا باید پیش از آنکه ندای نهایی داده شود، روغن منش، روغن روح‌القدس، و روغن پیام فریاد نیمه‌شب را فراهم سازند. آنان باید بیدار شوند، تا هنگامی که ایلیا از ایشان می‌پرسد: «تا به کی میان دو عقیده مردد خواهید بود؟» —بی‌پاسخ نمانند، زیرا بی‌پاسخ ماندن در آن هنگام، به معنای دریافت نشان وحش است. آزمون تصویر وحش بیانگر کار فهمیدن پیامی است که پایان دآوری را اعلام می‌کند، همان‌گونه که پیام میلی‌ها آغاز دآوری را اعلام کرد.

نشان وحش کی آزمائش میں کوئی اختیار شامل نہیں ہوتا، کیونکہ اس میں مهلت آزمائش کا کوئی عنصر موجود نہیں ہوتا۔ یہ ایک معین لمحہ ہوتا ہے، کوئی مدت نہیں۔ یہ ایک بحران ہے، اور اسی لیے یہ ایک فیصلہ کن کسوٹی ہے جو ان اسرائیلیوں کے کردار کو ظاہر کرے گی جنہیں اتوار کے قانون کے وقت اخی اب نے کوه کرمل پر بلایا ہے۔ وہ پھر اس کردار کا اظہار کریں گے جو انہوں نے اس سے پہلے کے عرصہ وقت میں، جسے نبوتی طور پر شبیہ وحش کی آزمائش کہا جاتا ہے، تشکیل دیا تھا۔

لہذا، چنان‌کہ روح‌القدس می‌فرماید: «امروز، اگر آواز او را بشنوید، دل‌های خود را سخت مسازید، چنان‌کہ در وقت اغوا، در روز آزمائش در بیابان؛ آن‌گاہ کہ پدران شما مرا آزمودند، مرا امتحان کردند، و اعمال مرا چهل سال دیدند. از این رو از آن نسل اندوہگین شدم و گفتم: ایشان پیوستہ در دل خود گمراہ می‌شوند، و راہ‌های مرا نشناختہ‌اند. پس در خشم خود قسم خوردم کہ بہ آرامی من داخل نخواهند شد.» ای برادران، باخبر باشید مبدا در کسی از شما دل شریک بی‌ایمانی باشد، به‌گونه‌ای کہ از خدای زندہ روی‌گردان شود. بلکہ ہر روز یکدیگر را نصیحت کنید، مادام کہ «امروز» نامیدہ می‌شود، مبدا کسی از شما بہ فریبندگی گناہ سخت‌دل گردد. زیرا اگر ابتدای اطمینان خود را تا بہ آخر استوار نگاہ داریم، در مسیح شریک گردیدہ‌ایم؛ تا وقتی کہ گفتہ

می‌شود: «امروز، اگر آواز او را بشنوید، دل‌های خود را سخت مسازید، چنان‌که در وقتِ اغوا.»
عبرانیان ۷:۳-۱۵.